

محمد حسن خان ایروانی

با

خان‌باباخان سردار

شاه عباس اول بسال ۱۰۱۱ ه.ق پس از مدتی محاصره قلعه‌ایروان را متصرف شد و حکمرانی آن ناحیه را به امیر گونه‌خان قاجارداد و سه سال بعد شهر گنجه را از عثمانی‌ها پس گرفت و محمد خان زیاد اوغلی قاجار را به حکومت آنجا منصوب کرد^۱ از همان اوان جماعتی از تبره‌های مختلف طایفه قاجاریه در حدود گنجه واپسی ایروان و ماکو دارای تسلط و اقتدار شدند و دوره نفوذ و اقتیار آنان مقجاور از دویست سال یعنی تا ۱۲۴۳ و هنگام انعقاد معاہده ننگین تر کم چای بطول انجامید. حسن‌علی خان قاجار زیادلوی ایروانی از زنهای متعدد چندین فرزند پسرداشت بنام علی خان و محبعلی خان و محمدعلی خان و محمد خان^۲ که هر یک بعدها در زمان فتح‌ملی شاه و محمد شاه مشاغل حساس و خطیری راعهده دار شدند و اعمال و افعال آنان مکرر در تو اربع دوره قاجاریه مورد بحث قرار گرفته است.

در اوایل جنگهای ایران و روسیه عباس‌میرزا نایب‌السلطنه هنگام حرکت از تبریز به عنوان اطلاع یافت که محمد خان قاجار ایروانی با سیاسیانوف سردار قشون روسیه

۱ - عالم آرای عباسی چاپ ایرج افشار جلد دوم صفحات ۷۱۶ و ۶۵۶ و منتظم ناصری جلد سوم ص ۲۷.

۲ - روضة الصفا چاپ خیام جلد دهم ص ۲۵۹ و تاریخ قاجاریه سپهر چاپ جهانگیر قائم مقامی جلد اول ص ۳۱۵ درص ۳۱۷ تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران تألیف سعید تقیسی ضمن شرح حال یکی از جاثلیق‌های گرجستان که ازمنا بروسی ترجمه شده‌است پدر محمد خان بجای حسن‌علی خان سهوا حسین‌علی خان به چاپ رسیده که ظاهرآ از اغلاطه طبیعی است محمد حسن خان سردار رانخست حسن‌علی خان صدام یکردد (روضة الصفا جلد نهم ص ۳۹۶) و چون همنام نیای خود بود بعدها او را به خان‌باباخان مخاطب ساختند (رجوع کنید به شرحی که در حاشیه م ۲۵ جلد سوم منتظم ناصری نوشته شده)

تزاری وارد گفتگو شده و او را به تسبیح ایروان تحریک نمود که عباس میرزا بدل ۱۲۱۹ مهدی قلی خان قاجار را باشی هزار سوار مسلح مأموریت داد تا ازدست اندازی قوای سپسیان نوف به قلعه ایروان جلو گیری بعمل آورد . در اثر این پیش آمد محمد خان ایروانی ناچار شد که حسن علی خان ۶ پسر خود را با پیشکشی فرما و باردوی عباس میرزا بفرستد و از اعمال ناروای سابق ظهار نهادت نماید و عباس میرزا خواه از گذشته صرف نظر کرد و قلم عفو بور گناهانش کشید اما این وضع دیری نپائید و شنیده شد که محمد خان ایروانی مجدداً با اعمال روسیه تزاری محروم از سازش نموده است . چندی بعد محمد خان حضور خاقان رسید و با عجز و انكسار طلب عفو کرد و از نو به حکمرانی ایروان منصوب گردید و پسرش هم که بعنوان گروگان ملازم رکاب بود رخصت انصاف حاصل نمود . ۳ رضاقلی خان هـ . ایت مینویسد :

«محمد خان قاجار زیادلوی ایروانی مورد نوازش والتفات حضرت خاقانی گردیده کما کان به حکومت ایروان مقرر و پسرش نیز مرخص و قربن پدر شد »^۴
متعاقب تجدید انتساب محمد خان زیادلو به حکمرانی ایروان مهدی قلی خان قاجار در خفا مأموریت یافت که به محل عزیمت و پیرامون اعمال و افعال خان ایروان تحقیقات لازم نماید .

اسمهیل خان شامبیانی که قبلاً به قلعه ایروان رفته بود به مهدی قلی خان اطلاع داد که محمد خان ایروانی با استناد قراین و امارات موجود به روشهای تزاری دلبتنه و با اینکه چندین بار از این عمل ناپسندیده توبه کرده باز توبه خود را شکسته و رشته الفت از ایران و دولت قاجاریه گسته است . مهدی قلی خان نیز شبانه وارد قلعه ایروان شد و محمد خان را از کاربر کفار ساخت و به حکم دولت ایران شخصاً بر تقدیم و فتق امور پرداخت ^۵ و عباس میرزا که از تذبذب و نفاق و دور و غی محمد خان ایروانی بستوه آمده بود ویرا تحت نظر محمدعلی خان شام بیاتی به طهران فرستاد . ^۶ مهدی قلی خان بسال ۱۲۲۱ از حکومت ایروان معزول و احمد خان بیکلر بیکی تبریز و مراغه بجای او منصوب گردید . چندی بعد حکمران جدید مریض و بستری شدو چون قادر به انجام وظیفه نبود حسین خان سردار از قاجارهای قزوین که در خراسان به خدمت اشتغال داشت به ایروان رفت . دور حکمرانی حسین خان سردار تا پایان جنگهای دوم ایران و روسیه بطول انجامید و از آن پس ایروان به قلمرو حکومت روسیه تزاری ضمیمه شد . ^۷

۱ - روضة الصفا ناصری جلد نهم ص ۲۹۶ .

۲ - تاریخ قاجاریه سپهر جلد اول ص ۷۴

۳ - روضة الصفا جلد نهم ص ۴۰۰

۴ - ایضاً صفحات ۸۰۹ و ۸۰۸ و تاریخ قاجاریه جلد اول ص ۷۸

۵ - تاریخ قاجاریه سپهر جلد اول ص ۸۱

۶ - ایضاً ص ۸۹ و ۹۳

محمدخان ایروانی پس از انصال از حکمرانی ابروان مدتی بیکار بود و بالاخره بواسطه انتساب به خانواده سلطنت^۱ مورد عفو قرار گرفت و به سر کردگی فوج ماکو انتخاب شدودر ۱۲۴۷ که شاهزاد ادبیک از اکراد رواندوز علم‌طفیان بر افراشته بود حسب‌الامر به کمک خسروخان والی کردستان رفت و در جنگ‌های حوالی سلیمانیه و شهر زور شرکت کرد.^۲ در موقع زدوخورد جهانگیر میرزا پسر عباس میرزا با اکراد جلالی که بیال ۱۲۵۰ و قبل از فوت فتحعلیشاه اتفاق افتاد خان باخان (محمدحسن خان) پسر محمدخان ایروانی با جمعیت ماکوئی همراه جهانگیر میرزا بود^۳

محمدخان زیادلو در ایروان دارای زندگی عریض و طویل و دستگاه مفصل و عمارت باشکوه و مجللی بود. محمد‌هدای علوی شیرازی که در ۱۲۹۹ با تفاصی حاج میرزا ابوالحسن خان ایلچی^۴ به سن پطرز بورغ رفته است در سفر نامه دلیل السفر این‌نویسد :

۱ - خانواده محمدخان ایروانی با خانواده سلطنتی قاجاری، قرابت‌سیبی داشتند و یکی از دخترهای محمدخان ضعیع‌محمد میرزا و دیگری همسر امام وردی میرزا پسر خاقان بود (تاریخ قاجاریه جلد اول ص ۱۵۶) و روضة الصفا جلد نهم من ۵۰۹ و من ۵۱۰ و تاریخ عضدی چاپ کوهی من ۲۶ و من ۲۷) یکی از معقوده‌های محمدشاه دختر امام وردی میرزا و بعبارة اخربی دخترزاده محمدخان ایروانی بود و شاهزاده همسرش را عموقزی خطاب میکرد (تاریخ عضدی من ۸۵) وازاو لک دختر داشت به نام آسمیه خانم (تاریخ قاجاریه جلد دوم من ۲۱۳) که بعد از زیان‌الدوله لقب گرفت و به عقدنامه وزاده خود کیومرث میرزا عیمدالدوله پسر قهرمان میرزا درآمد. کامران میرزا و سلطان ابراهیم میرزا پسرهای فتحعلیشاه نیز دخترهای حسن علی خان پسر محمدخان ایروانی را به زوجیت داشتند (تاریخ عضدی ص ۲۸) محمدخان ایروانی هم بعد از فوت فتحعلیشاه یکی از دخترهای او را بنام رخساره خانم زین‌الدوله به حبایله نکاح درآورد. این‌بانو بعد از فوت هم‌راولش بترتیب به عقد محمدعلی خان ماکوئی (برادر محمدخان) و امیر‌اصلان خان مجدد‌الدوله و میرزا زکی ضباء‌الملک درآمد (تاریخ قاجاریه جلد اول من ۳۲۷) و یادداشت‌های اعتماد‌السلطنه من ۵۵) دختر محبعلی خان (برادر محمدخان) هم ضعیع‌محمدولی میرزا بود (تاریخ قاجاریه جلد اول من ۵) ماه باجی خانم ملقب به بدرجهان خانم دختر فتحعلی‌شاه نیز بعد از فوت پدر به زوجیت محبعلی خان درآمد.

(تاریخ عضدی من ۹۲)

۲ - تاریخ قاجاریه جلد اول من ۲۵۷ و روضة الصفا جلد دهم من ۶ و تاریخ نومن ۱۴۲ و من ۱۵۸ و من ۱۶۹.

۳ - روضة الصفا جلد دهم من ۸۰ و تاریخ نومن ۲۰۳ و من ۲۰۵

۴ - رجوع کنید به شرح حال مفصل او به قلم نویسنده این سطور در شماره سوم

دوره سوم نشریه وزارت امور خارجه.

د) جناب ایلچی (یعنی ابوالحسن خان شیرازی) به قلمه رفته در خانه محمدخان ایروانی که محل نشیمن سردار والا تبار بود (یعنی حسین خان سردار) فرود آمدند. آن خانه عمارات عالی بسیار دارد، از جمله تالار دیوانخانه آن مکانی است دلنشیں و دو روساخته شده، یک طرف به فضای دیوان خانه متصل است و سمت دیگر تمام صحراء و باغات آنجا در نظر است و رو دخانه زنگی از زیر آن میکند و اصل تالار منتشی و آینه کاری است.^{۱۰}

پس از روی کار آمدن حاج میرزا آفاسی ستاره اقبال محمدخان ایروانی و سایر خوانین ایروان و ماکو در خشیدن گرفت و محمدخان واقعه و بستگانش که حاج صدراعظم بوسیله آنان بادستگاه عباس میرزا و لیمهد ارتباط پیدا کرده بود مشاغل عمدہ ای بعده گرفتند. اللهمقلی خان ایلخانی دخترزاده خاقان که مادرش عزت نسا خانم به زوجیت حاج میرزا آفاسی درآمد میگوید:

د) علی خان ماکویی به مناسبت دوستی با پادر مرحوم حاجی، حاجی را به ماکو آورد و محمدخان پدر خان با باخان سردار (یعنی محمدحسن خان) یک زن محترم داشت که بواسطه ناسازگاری او را مطلع نمود. آن زن را باخانه و اثاث البیت به مرحوم حاجی داد و قرارداده بودند در ماکو بمانند.

حاجی بهمین جهت خان با باخان را به لفظ پسر (اوغلام) مینامید و خطاب میفرمود از آن زن یک پسر مقول داشد که در سن چهار سالگی به رحمت خدا رفت و تا اواسط دولت شاه مرحوم (یعنی محمدشاه) که حاجی در طهران بود آن زن هم در تبریز بود. مرحوم محمدخان با فوج ماکو که به تبریز احضار شد حاجی را هم با خود از ماکو به تبریز آورد. در آن مدتی که در تبریز بود با مرحوم فردیون میرزا فرماننفرما الفقی پیدا کرد و در آن وقت مرحوم و لیمهد، نایب السلطنه عباس میرزا، معلمی جهت دروس و تربیت اولادشان میخواستند مرحوم فرماننفرما از مرحوم حاجی تعریف کردند و او را خدمت و لیمهد آوردند و سالی هزار تومن مقرری از برای آن مرحوم قراردادند و معلم عموم اولاد و لیمهد شد.^{۱۱}

محمدخان ایروانی سال ۱۲۵۲ با تفاق فردیون میرزا در سرکوبی اشارات ترکمان شرکت داشت^{۱۲} و در همین سال به درجه امیر تومنی مفتخر و به حکمرانی عراق منصوب شد^{۱۳} در سنه ۱۲۵۵ در جنگهای هرات از سر کرد گان معرف بود و در بحیوه این زد و خورده امیر پیش و بستری گردید و پس از سه روز زندگانی را اوداع گفت و مقام و منصب او از طرف محمدشاه به پسرش

۱ - نسخه خطی کتابخانه وزارت امور خارجه طبق اطلاع از این سفر نامه یک نسخه هم در کتابخانه ملی موجود است ولی بنظر اینجا ب نرسیده.

۲ - صدر التواریخ نسخه خطی کتابخانه داشکده ادبیات. هدایت نیز در من ۷۹۲ جلد دهم روضة الصفا مینویسد حاجی میرزا آفاسی محمدحسن خان را فرزند میشمرد.

۳ - تاریخ قاجاریه جلد دوم من ۴۵

۴ - ایضاً من ۴۹ و روضة الصفا جلد دهم من ۱۹۰ و منظمه ناصری جلد سوم من ۱۶۷

محمدحسن خان ایروانی (خان با باخان سردار) داده شد

در ۱۲۵۷ که محمد ناصر خان ظهیرالدوله دولو (پدر میرزا علی خان ظهیرالدوله خلیفه حاج محمدحسن صفوی علیشاه) حاکم استرا باد بود یکی از مشایخ فرقه نقشبندیه مدعا کشفو کرامت شدو بزبان ترکی ترکمانی مناجات و اشعاری به نظم درآورد . مخدومقلی خان ترکمان و جماعتی از ترکمانان بموتو و گوکلان به مرشد نوظهرور گردیدند واز نظر احترام نام او را برزبان نمیآوردند و پیرا «حضرت ایشان» خطاب میکردند . محمد ناصر خان چگونگی امر و عصیان ترکمانان را به عرض محمد شاه رسانید و محمد حسن خان سردار با ده هنارسر باز سواره و پیاده و چند عراده توب مأمور استرا باد شد . ولی با معاضدت و کمک جعفرقلی خان بجنوردی که باشش هزار سوار خراسانی به محل رفته بود هو اخواهان مرشد قلابی را سر کوب کرد و مرشد و پسر مخدومقلی خان را به طهران فرستاد و محمد شاه هردو را به جان امان داد ^۱

پس از فوت محمد شاه و افول ستاره اقبال حاج میرزا آقا سی گروهی از رجال درباری به مخالفت با حاجی صدراعظم برخاستند و حقی جماعت ما کوئی هم که از پرتو او از هیچ به همه چیز رسانیده بودند کفران نعمت کردند و به دشمنان حاجی پیوستند . عجب این است که محمد حسن خان سردارهم که حاجی صدراعظم اورا «فرزند» خطاب میکرد با دشمنان حاجی همکام شدوا و میرزا یوسف مستوفی المالک و میرزا نصرالله صدرالمالک اردبیلی و عباسقلی خان جوانشیر و میرزا محمد خان کشیکچی باشی (بعد ها سپهسالار اعظم) و حسین علی خان معیرالمالک و چند تن دیگر سوگند یاد کردند که تاجان در بدن دارند به صدارت حاجی تن در ندهند ^۲ محمدحسن خان سردار ایروانی در زمرة کسانی بود که برای اعلام عدم رضایت با ادامه صدارت حاجی به سفارت انگلیس رفتند ^۳.

چنانکه قبل اگفیم محمد خان ایروانی سال ۱۲۵۲ به حکمرانی عراق منصوب گردید و در ۱۲۵۵ که از جهان در گذشت مناصب و مشاغل او به محمد حسن خان سردار محول شد و عبداللخان پسر ارشد محمدحسن خان به نیابت او به عراق رفت . پس از اینکه محمد شاه چهره در رنگ ابا خاک کشید و وضع پایتخت قرین اغتشاش گردید مردم عراق به تحریک غلام حسین خان سپهبدار که قبل احکام عراق بود علیه عبداللخان قیام و اورا مجبور به کناره گیری گردند .

۱ - تاریخ قاجاریه جلد دوم ص ۸۸ و روضة الصفا جلد دهم ص ۲۶۰

۲ - ایضاً ص ۲۶۶ و تاریخ قاجاریه جلد دوم ص ۱۱۶ و منظمه ناصری جلد سوم

ص ۱۷۷ . خدیجه خانم چهربقی همسر محمد عباس میرزا ملک آرا از بیرون نقشبندیه بود و محمد شاه به پیروی او همه ساله میلغی بر سرم نیاز به خانقه مشایخ این فرقه میفرستاد و شاید از همین نظر از قتل مرشد ترکمانی صرف نظر کرد .

۳ - تاریخ قاجاریه جلد سوم ص ۳ ۴ - ایضاً ص ۵

سپهبدار محمدعلی خان آقاسردار پسر خود را به عراق فرستاد و بوسیله او وسائل حرکت فوج آنجا را به تهران فراهم کرد تا زاین جا به استقبال ناصرالدین شاه بروند.^۱ محمدحسن خان سردار که وضع را چنین دید در صدد جلوگیری برآمد و به اغوای او حسین پاشاخان فرمانده سابق فوج مراغه باعده‌ای از هواخواهان خودشبانه به سر بازان عراقی تاخت و همکنی آنها را خلع اسلحه و پر از چیز کرد. این خبر که به ناصرالدین شاه رسید از قزوین نامه شدیداللحنی به محمدحسن خان سردار فرستاد که «مار اسمو مع افتاد بیرون از قانون چاکری جنبش همی کنی اگر از این پس سرازسرای خود بدر کردی بفرمایم تا سرت بروگیرند و لاجرم محمدحسن خان ملازم سرای خویش بود» و مقارن ورود شاه جدید به تهران که مردم دسته دسته به استقبال او میر قنند وی به کنج خانه خزید و به انتظار پیش آمد و فرست مقتصی نشت.^۲ میرزا تقی خان امیر کبیر که به منصب صدارت مستقر گردید از محمدحسن خان سردار وساطت نمود و شاه اعمال گذشتة اورا غمض عن کرد.^۳

محمد حسن خان بسال ۱۲۶۵ به حکمرانی یزد منصب گردید و آفahan ایروانی را که از خویشاوندانش بود به نیابت از طرف خود به آنجا فرستاد.^۴ چون آفahan به استقرار نظم و آرامش توفيق حاصل نکرد شیخعلی خان عموزاده محمدحسن خان سردار مأمور یزد شد و محمد عبدالله را که سر کرده اشاراد شهر و مدخل نظم و امنیت بود ویک روز به فرقه شیخیه میگردید و روز دیگر به سید یحیی دارابی و پیروان باب ملتچی میگردید از میان برداشت.^۵ میرزا جهانگیر میرزا در تاریخ نومینویسید : «شیخعلی خان ماکوئی از طرف خان با با خان سردار به نیابت یزد درفت و بعد ازورود به یزد محمد دلان دار را بقتل رسانید.^۶

در ۱۲۶۷ که ناصرالدین شاه با تفاقی میرزا تقی خان امیر کبیر و جمعی از رجال درباری روانه اصفهان شد محمد حسن خان سردار هم جزو ملتزمین رکاب بود.^۷ پس از عزل امیر کبیر از مقام صدارت دالفور کی چند نفر تایین و صاحب منصب روس به خانه او فرستاد واعلام کرد که میرزا تقی خان در پنهان امپراتور روسیه تزاری است. ناصرالدین شاه محمدحسن خان سردار را مأمور گردید که با وزیر مختار روسیه ملاقات واز او سوال کنده به چه حق و مجوزی نظامی روسی به خانه‌ای فرستاده است که مادر و خواهر شاه در آنجا سکونت دارند.^۸

محمد حسن خان سردار پیوسته اوقات از خوان نعمت ایران منتغم بود و مشاغل و مناصب مهمی داشت و حتی در زمان محمد شاه در سلام عام سپرورد بوس بدست میگرفت و در صفت جلو دوشادوش شاهزادگان و رجال درجه اول می‌ایستاد^۹ با این وصف به پیروی از

۱- میرزا تقی خان امیر کبیر تألیف عباس اقبال ۲- تاریخ فاجاریه جلد سوم

۲۹- ۳۰- ایضاً ص ۲۵ و تاریخ فاجاریه جلد سوم ص ۱۰۱ و من آت البستان جلد دوم ص ۲۶

۵- ایضاً ص ۲۵ و تاریخ فاجاریه جلد سوم ص ۱۰۲ و منظمه ناصری جلد سوم ص ۲۰۱ و ص ۲۰۷

۶- تاریخ نو ص ۲۴۳ ۷- تاریخ فاجاریه جلد سوم ص ۱۴۱ و روضه الصفا جلد دهم ص ۴۸۶ و من آت البستان جلد دوم ص ۶۶

پدرش به همسایه شمالي تمايل وافر داشت و خود را تحت المحماية روسie تناري معرفى ميند. او بهمان ترتيب که با حاج ميرزا آقاسى نفاق ورزيد پس از سقوط امير كبيرهم که در آغاز سلطنت ناصرالدين شاه ازاو وساطت کرده بود با دشمنان او از قبيل ميرزا آفاخان اعتمادالدوله نوري وسايرين عقد اتحاد بست . خان با با خان در ۱۲۶۸ بدريافت تمثال همایون مفتخر و هشت فوج از افواج چشون ايران ابا بجمع اوشد و در ضمن به حکمرانی يزد و کرمان و یلوچستان منصوب گردید. در همين اوقات عبدالله خان پسر ارشد او نيز بدرجه مير پنجي ارتقاء یافت و فرماندهی پنج فوج قهون به عهده او واگذار شد . ۹

مقارن انتخاب محمد حسن خان سردار به سمت جديد دوازده تن از جوانان متخصص با يابي به تحريك ملا شيخ على ترشيزى که بهائيها اورا حضرت عظيم لقب داده اند در صدد قتل ناصرالدين شاه برآمدند و سه تن از اين جمع وارد معراج شدند. در همان ايام شایع گردید که شب قبل از واقعه صدراعظم نوري و محمد حسن خان سردار ايروانی بعنوان مذاکره پيرامون اوضاع يزد و کرمان تا صبح خلوت کرده اند و طرح اين نقشه خانه انانه بدست اين دونفر ريخته شده است . ۳

طبق قرایین و امارات موجود اين شایعه حقیقت داشته و ظاهرآ اعتمادالدوله در صدد بوده است که ناصرالدين شاه را از بين بيرد و با انتخاب يکي از پسرهای خردسال او به سلطنت، خود بعنوان نايب السلطنه زمام امور را بدست بگيرد. پوشیده نماند که ميرزا حسين على نوري (بهاء الله) يزد در طرح نقشه قتل ناصرالدين شاه شركت داشته و از مندرجات کتب مورخين بهائي بين السطور چنین مستفاد ميشود که ملا شيخ على به تحريك او جوانان متخصص و ساده لوح يابي را تحريك به قتل کرده است. ميرزا حسين على بعد از ملاقات شيخ ترشيزى از طهران به لوasan ميرود تا در صورت عدم توفيق مجریان نقشه قتل و تعقیب متهمن بعنوان اينکه در تاریخ و قوع قضیه در طهران نبوده و مداخله ای در این کار نداشته است خود را بری الذمه نماید .

نبيل زرندي مورخ بهائي شرحی در اين زمينه نوشته است که ذيلا به نقل خلاصه آن با اندک تصرف عبارتی مبادرت ميشود: « ميرزا حسين على بهاء الله که مقارن حرکت ناصرالدين شاه به اصفهان از ايران به عراق عرب تبعید شده بود به دعوت ميرزا آقا خان اعتمادالدوله به طهران آمد . اعتمادالدوله برادر خود جعفر قلى خان را به استقبال او فرستاد و وي يك ماه تمام در منزل جعفر قلى خان بود و بعد به شميرانات رفت و در آنجا با شيخ على ترشيزى ملاقات کرد . شيخ نقشه قتل ناصرالدين شاه را به اطلاع او رسانيد و ميرزا حسين على بعد روانه لوasan شد و مدتی در قریه افجه که متعلق به صدراعظم نوري

۱- نامه ميرزا آقا خان اعتمادالدوله به ميرزا محمدحسين صدر ديوانخانه سفين ايران

در سن پطرزبورغ . امير كبير تأليف عباس اقبال ص ۳۲۷ ۲- تاریخ عضدی ص ۷۳

بود رحل اقامت افکند و در آنجا هم جمفرقلی خان برادر اعتماد الدوله میزبان او بود ۱۰۰ توطئه که به نتیجه نرسید نقشه دیگری طرح گردید و جمعی را بعنوان گرانیش به فرقه ضاله با پایه بطریق فوجی می بود که قتل رسانیدند تا ایران و ایرانی در انتظار خودی و پیگانه خوار و خفیف شود. اما در این میان میرزا حسین علی نوری (بهاءالله) و چند نفر دیگر از باپوهای سرشناس آن دوره که سلسله چنیان واقعه بودند جان بسلامت در برداشت و آنان را بعد از اینکه «بیعت با این جماعت» (یعنی فرقه با پایه) وارد دادند به ثبوت شرعی نرسید فرمان رفت تا در حبس خانه بازدارند و به حقیقت حال ایشان باز رسدند. ۳۳ پس از مردمتی میرزا حسین علی نوری از حبس آزاد و از ایران تبعید شد و سرانجام در باغ نجیبیه بغداد (باغ رضوان) به اصطلاح بهائیها اظهار امر کرد و فرقه بهائیه را تأسیس نمود.

میرزا حسین علی (بهاءالله) و اعتماد الدوله هردو اهل نور بودند و مسلمان بایکدیگر ارتباط داشته‌اند زیرا دختر میرزا ابوطالب عمومی صدراعظم نوری ضجیع میرزا حسن برادر صلبی بهاءالله بود. ۳۴ شاه سلطان خانم معروف به عزیه خواهر ابی بهاءالله شهر بانو خانم دختر میرزا حسن سابق الذکر را که نامزد عباس افندی (عبدالبها) بود به عقد میرزا علی خان پسر صدراعظم نوری درآورد. ۳۵ عزیه خانم از طرفداران میرزا یحیی صبح ازل بود و در طول عمر شوهر اختیار نکرد و بسال ۱۳۲۲ ه. ق بنن ۹۵ سالگی وفات یافت و در امام زاده معصوم به خاک سپرده شد. عزیه خانم کتابی نوشته است بطریق داری ازل موسوم به «تنبیه النائمین» که بهائیها مدعی هستند بقلم میرزا احمد امین الاطباء رشی یکی از ازایلهای دوآتش است. عباس افندی در لوحی که بنام عزیه خانم عمه‌اش نوشته او را «یاعمتی الحنونه» خطاب کرده است. ۳۶

بی‌مناسبت نیست منذ کر شویم که چون نساخانم خواهر اعیانی میرزا حسین علی نوری همسر میرزا مجید آهنی منشی سفارت روس بود ۳۷ همان ایادی مرموزی که پیشوایان فرقه جدید را تقویت مینمودند به لطف ایصال حیل روسها را به حمایت بهاءالله و اداره نمودند تا بدین وسیله افکار عمومی منحرف و اذهان مردم نسبت به شناختن محركین اصلی پیشوایان فرقه جدید مشوب شود.

مطلوب دیگر که تذکر ش زاید بمنظور نمیرسد این است که میرزا مسیح خواهرزاده میرزا آقا خان اعتماد الدوله از دولستان میرزا حسین علی و در مسافرت بندرگز همراه او بوده است میرزا مسیح درین راه فوت میکند و جنازه او را به طهران میفرستند و در راه رو بین‌الحرمین حضرت عبدالعظیم ع بخاک می‌سپارند و طبق اطلاع سنگ قبر هم دارد بهاءالله

۱ - مرآت‌البلدان جلد دوم صفحات ۷۷ و ۱۱۱ و ۱۱۴ و منظمه ناصری جلد سوم ص ۲۱۹
۲ - تاریخ فاجاریه جلد سوم ص ۱۷۴ ۳ - تاریخ فاجاریه جلد سوم. تلحیص تاریخ نبیل زرنی ص ۶۲۷ تا ص ۶۲۹ ۴ - تاریخ فاجاریه ص ۱۷۶ ۵ - اقلیم نور ص ۵۸ ۶ - ایضاً ص ۲۱۰

گفته است «من زار الاخت والمسبع فی الری کمن زارنی»، که مراد از «اخت» سارا خانم خواهر ابوینی اوست.

* * *

میرزا محمد تقی خان لسان الملک سپهور و رضاقلی خان هدایت هردو ضمن تعریف و توصیف از اقدامات میرزا آقا خان اعتمادالدوله راجع به وابستگی محمدحسن خان سردار به دولت روسیه و سایر اعمال ناروای او شرح مفصلی نوشته‌اند که اینک خلاصه آن از قول سپهور بنظر خواندگان میرسد:

«محمدحسن خان ایروانی که در شمار رعایای دولت روسیه میرفت و حق کارداران روس در حمایت و رعایت او ثابت می‌فتد از قضا در حضرت شاهنشاه غازی محمد شاه قربتی بدست کرد و به محل امیر تومان منصب یافت و به «سردار» ملقب گشت و این مکانت را به شرف مصادرت مقنّاً نشاند و خواهر پادشاه را به شرط زناشویی بمسرای آورد^۳ و از آن پس فرمان حکومت بعضی از اراضی عراق یافت و افواج لشکر عراقی را به تخت فرمان کرد. آنگاه همه ساله جریده اسامی لشکر را به آواره نگاران دیوان و دفتر آورده و خط اجرای مرسوم موواجب ایشان را مأخذ میداشت و از آن سوی دروجه لشکر یان مبدول نمیداد و پر زیادت سند رسید از ایشان می‌گرفت. بالجمله کار از این گونه می‌گرد تابع سیصد هزار تومان زر مسکوک فراهم داشت و آنرا بر ذمت دولت دینی افکند و حاجی میرزا آقا سی اگرچه از مراتب علم و حکمت بیگانه نبود اما با مردموزات مملکت و زیبا وزشت دولت آشناهی کم داشت و نیز مهاجرین ایروان و ماکو را انصار خویش می‌پندشت. با این همه محمدحسن خان سردار ایروان نخلی جندو فحلی ارجمند گشت و اگر روزی کارداران دولت را به وجه عبوس می‌گیرد باستظهار دولت روس بی‌هول و هرب از سیصد هزار تومان سجل مجمعول خویش را طلب کرد. این ببود تا شاهنشاه منصور ناصرالدین شاه که چشم بد از دولتش دور باد به تخت ملک جای کرد و میرزا تقی خان زمام وزارت و عنان امارت بگرفت و با آن تکیه و تنصر که او داشت کردار سردار را بر نمی‌تاافت و چاره نمیداشت چند گرت همیخواست تا آن زربده و از بلای او برهد بدین اندیشه نیزدست نیافت تا هنگامیکه سردار از جهان جای پرداخنه و تفوق خود را در دولت روس به وجهی صعب تر در میان اولاد اندخته بود. جناب اشرف صدراعظم بحسن تدبیر که شرح هر یک را کتابی تحریر باید چنانکه نه عصیانی به اولاد او بست و نه زیانی به خزانه دولت پیوست ایشان را از رعایت روسیه بازگرفت و در شمار رعیت ایران بازداد.^۴ قسمت اخیر عاری از حقیقت است و سپهور و هدایت این مطلب را برای خوش آمد صدراعظم وقت نوشته‌اند زیرا بقراریکه بعد گفته خواهد شد

۱- ایضاً ص ۱۸۵ ۲- ایضاً ص ۱۳۹ ۳- همسر محمد حسن خان خواهر

ابوینی محمد شاه و اسمش به رخساره خانم و لقبش فخر الدوله بود. سرگذشت معمودی ص ۱۹۸

فرزندان و نوادگان خان با باخان سردار به تبعیت از پدر و نیای خود تحت الحمایة روسیه تزاری بودند و بهمین مستمسک به حقوق ملت دولت ایران تجاوز میکردند.

محمد حسن خان در عین حال که اهل ساده و باده بود و اغلب اوقات را با جوانان غیرملتحی در باغ سعیدی کرمان به عیش و عشرت میگذرانید به آبادی و عمران و توسعه صنایع و حرف و رفاه و آسایش مردم حوزه مأموریت خود علاقه فراوان داشت. شیخ یحیی احمدی کرمانی مؤلف «فرماندهان کرمان» مینویسد: «مشهور است و قصیق قصابان شهر شصده تuman به میرزا عبدالعلی کدخداد دادند که خدمت سردار پیشکش نماید مگر صد دینار بقیمت گوشت بیفزا بیند، سردار آن مبلغ را گرفت و بر فقر ابذل کرد و چوب کاملی بر ساق کدخداد بزد و صد دینار از آن چه بود بکاست». در دوره حکمرانی محمد حسن خان عمارت دیوانی بیزد و سرای گنجعلی خان و بندنه برج کرمان که رو به خرابی نهاده بود تعمیر و مرمت گردید و قنات نه گنبد واقع بین راه بزد و اصفهان بدستور او لای روبی و تنقیه شد^۱ از اقدامات بسیار مهم و مفید او در کرمان تشویق مردم به غرس اشجار است^۲ که هرگاه این عمل خیر و پسندیده دنبال شده بود منطقه مزبور خضرارت و سرسبزی اداره گذشته را از سر میگرفت^۳ احداث باغ ناصری کرمان بیز که بعد از زمان حکومت عبدالحمید میرزا فرمان نهاد تکمیل گردید از آثار دوره حکمرانی محمد حسن خان است^۴ روزنامه و قایع اتفاقیه در شماره ۲۱۷ مورخ پنجم شنبه دهم ربیع (۲۷) مینویسد: «در سمت دروازه ارک شهر کرمان امیر الامراء المظالم سردار باغی تازه به نام اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی موسوم به ناصریه طرح انداخته بود و از قرار یکه نوشته اند در این اوقات که زمان غرس اشجار بوده است از اطراف نهالهای میوه وغیره از هر قسم فرستاد آورده اند و

۱- تاریخ قاجاریه جلد سوم ص ۱۵۹ و ص ۱۶۰ و روضه الصفا جلد دهم ص ۷۹۲

۲- فرماندهان کرمان مصحح باستانی پاریزی ص ۳۹

۳- ایضاً همان صفحه

۴- مرآت البیلان جلد دوم صفحات ۱۱۷ و ۱۳۱ و ۱۴۶ و منتظم ناصری جلد سوم ص ۲۲۶ ۵- مرآت البیلان جلد دوم ص ۱۲۹

۶- بارتلد خاورشناس روسی درص ۱۹۷ کتاب «جغرافیای تاریخی ایران» مینویسد: «بناقول مقدسی (۴۶۲) در قرن دهم بر دسیں تمام‌هان یکسره باغات بود و در این زمان بطوریکه خانیکف (۱۹۹) مینویسد تمام این مسافت صحرای لمیز رع و از حیثیتی آب و علوفی تقیبیاً مانند «دشت لوت» است. افضل کرمانی بیز میگوید «ومن وقتی که در خدمت مجده‌الدین بن ناصح‌الدین از زم می‌آمد در ناحیت وارزین برایام سرای ملک نشسته بودیم و در آن دیها متصل و مزارع متسق و انهر مطرد نگاه میکردیم، پنداشتم بزرگین آن ناحیت بساطی زمردین گسترده‌اند و به در و من جان من مرصع کرده زین‌الدین خلفین المتصوّج رحمة الله با ما بود، گفت اتفاق است که مملک فارس ولایتی بزرگ است و معمور و آن را نصف‌العالم می‌خواهند و من جمله آن ولایت دیده‌ام بقلار سوگند که در همه فارس ناحیتی چون این ناحیت قیدیم با نزاهت ریاض و صفاء و حیاض و لطفت هوا و کثرت مثال ». (عقد‌العلی مصحح علی محمد عامری ص ۷۲)

بطور سلیقه به ردیف و ترتیب نشانده‌اند و بسیار جای باصفاً و خوبی شده است و بهترین باغات آنجا خواهد شد. هازجمله‌اقدامات سودمند محمدحسن خان سردار تشویق هنرمندان کرمان به تهیه شالهای نفیس و ممتاز است - اعتمادالسلطنه مینویسد : در شال بافی کرمان خیلی ترقی کرده ... یک طاقه شال هفت رنگ بقیمت صد پنجه تو مان و طاقه دیگر سفید و آبی به قیمت یکصد تو مان که بدستور العمل محمدحسن خان سردار در کرمان بافته بودند به دار الخلافه آورده با شالهای خوب کشمیری که به همین قیمت است هیچ فرقی ندارد.... حاشیه ترمه در کرمان بافته‌اند که بعضی مثُل حاشیه عبدالعظيم خانی است . » ۹ در سنّه ۱۲۷۰ محمد حسن خان به تقاضای اهالی یزد شیخملی خان را احضار و بعدها او را به فرماندهی پادکان شهر کرمان منصوب کرد و بوسف خان پسر خود را به جای او بسمت نایب‌الحکومه به یزد فرستاد ۳ علت این نقل و انتقال ظاهرآ فعالیتهای مضره محدودی از پیروان پاب مخصوصاً ملا غلامعلی اصفهانی بود که در همان سال دستگیر و به کرمان فرستاده شد و در آنجا به قتوای علمای اسلام و بحکم محمد حسن خان بقتل رسید . ۴ در دوره حکمرانی محمد حسن خان امنیت طرق و شوارع و نظم و آرامش شهرهای کرمان مورد توجه بود و گردنشان اطراف بندر عباس و آشوب‌طلبان و سران یاغی و مستمر بلوجستان از قبیل گل محمد خان که در قلعه ایرندگان نشین داشت قلعه و قمع گردیدند . درین زدو خوردها قلمه کهیز به تصرف قوای دولتی درآمد و چند نفر از امراهی بلوجستان از قبیل سالار مهدی خان و دیگران برای اظهار اطاعت و انقياد به شهر کرمان و به حضور سردار رفتند . ناگفته نماند که در سرکوبی اشرار این منطقه عبدالله خان پسر ارشد محمد حسن خان نقش مهمی بعهده داشت و بواسطه شجاعت و لیاقت او بود که قوای دولتی به قلاع مستحکم «سورمیچ» و «سر باز» و «مکران» مسلط گردیدند . محمد حسن خان اعتمادالسلطنه مینویسد : در اردیگی که با عبدالله خان میر پنچ بلوچستان رفته بود از بمپور و قلمه «سر باز» و تمامی خاک بلوجستان تعجاوز کرده بود به قلمه سورمیچ رسیدند و در هرجا طایفه بلوج از بادیه نشین و غیره به تقديم خدمات پرداختند قشون ظفر نمون که به طرف مکران رفته بودند قلمه «مکران»

- ۱ - منظمه ناصری جلد سوم ص ۲۳۸ و فرماندهان کرمان صفحات ۶۹ و ۴۲ . عبدالله‌الحمدی میرزا فرما نفرما پسر فیروز میرزا پسر عباس میرزا نایب‌السلطنه از ۱۲۹۹ تا ۱۳۰۹ که چشم از جهان پوشید والی کرمان بود . وی پدر سر لشکر مجید فیروز است که در زمان اعلیحضرت فقید رئیس دادرسی ارتش ویلچند فرمانده کل زاندارمی و مدیری نیز وزیر راه و در دوره آخر نهاده مجلس سنا بود و در ششم تیر ماه ۱۳۴۰ وفات یافت . سر لشکر فیروز دارای کتاب خانه معتبری بود و در زمان حیات شش هزار جلد از کتب خود را به کتابخانه مجلس شورای اسلامی اهدا نمود .
- ۲ - مرآت‌البلدان جلد دوم صفحات ۱۴۳ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و منظمه ناصری جلد سوم صفحات ۲۳۱ و ۲۴۴
- ۳ - منظمه ناصری جلد سوم ص ۲۲۹ و مرآت‌البلدان جلد دوم ص ۱۴۰ و روزنامه و قایع اتفاقیه شماره ۲۴۴

را که از قلاع صعبه است تصرف نمودند و سردار دین محمد خان که مقدم بزرگان بلوچستان است بدون اظهار مخالفت از در اطاعت درآمد. تا کنون به صفحات مکران کسی قشون نبرده بود. در قلاع و نواحی مکران قربب دویست هزار ایل تملک دارد.^۱

در ۱۲۲۰ سرمای زمستان کرمان بقدری شدت کرد که تا آن تاریخ بی سابقه بود و حتی در جیرفت که هر گز برف نمی‌آمد سه شباهه روز برف سنگینی آمد و تعداد زیادی مواشی در اثر برودت هوا و بارندگیهای پیاپی از بین رفت. ^۲ از حوات عجوب دوره حکمرانی محمدحسن خان یکی تولد دختری است در کرمان که سه سردارشته و پاهای او کچ و کف پای او با پشت پا شبیه ویک ساعت هم زنده بوده و دیگری جوجهای که دوسردارشته و در یک سرمه چشم و سه منقار و در سرمه یک نه چشم و نه منقار و از حیث سایر اعضا مستوی الخلقه و چند روزهم زنده بوده و دانه میخورد. ^۳

خان با باخان سردار در ذی الحجه ۱۲۲۱ در قریه سیدی (سعیدی) یک فرنگی شهر کرمان عالم فانی را وداع گفت و چند روز بعد اطفال شهر در کوچه و بازار به آهنگ مخصوصی به این ترانه مقرنم شدند.

سردار نمرد و کشنده به آب سیدی شستنش

ظاهرآ سردار بمرگ طبیعی نمرده است واورا تلف کرده‌اند. میگویند نامه‌هایی بدست ناصرالدین‌شاه می‌افتد و ثابت میشود که وی در بحبوحه فتنه خراسان باحسن خان سالار پسر المهدیارخان آصف‌الدوله مکتبه داشته است بقراریکه در بالاگفته شد محمدحسن

- ۱ - تاریخ قاجاریه جلد سوم ص ۱۹۶
- ۲ - مرآت‌البلدان جلد دوم و منظم ناصری جلد سوم ذیل و قایع سال ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ د ۱۲۷۱
- ۳ - مرآت‌البلدان جلد دوم ص ۱۴۲ . مؤلف فرماندهان کرمان نزول برف و باران وشدت سرما را در ذیل و قایع ۱۲۶۹ ضبط نموده و در ضمن مینویسد در همین سال ناخوشی و بانیز بروز کرد. در شماره ۲۱۷ روزنامه و قایع اتفاقیه مورخ ۱۲۷۱ تیز مطالبی بشرح زیر درج گردیده است: «دیگر نوشه‌اند که در ماه گذشته‌جمادی‌الآخری در کرمان و بلوکات بارندگی زیاد شد. اگرچه تسعیر جنس بجهت این بارندگی بسیار، چندی تنزل کرد و زراعت‌کاران زیاد امیدوار شدند ولی بسبب برف و باران شدیدی که سه شبانه‌روز علی‌الاتصال آمد به قتوات آنجا از آب سیل و پشه خرا بسیار رسیده است بطوریکه اغلب قتوات را باید مخارج زیاد نمود. و همچنین در آن برف و باران گوسفند بسیار تلف گردیده است و ضرر به صاحبان قتوات و احشامی که گوسفند داشته‌اند ندر رسیده و به عمارت شهروارک نیز از قراریکه نوشه‌اند با اینکه اغلبی استحکام داشته‌اند از این برف و خرابی زیاد بهم رسیده است و امیر الامراء العظام سردار در صدد تعیین عمارت‌ها راک می‌باشد.» در این صورت شدت سرما و بارندگی یا در ۱۲۲۱ اتفاق افتاده و یا این که سه سال متولی این پیش آمد در کرمان تجدیدگر دیده است. آقای دکتر باستانی پاریزی در ذیل ص ۳۹ «فرماندهان کرمان» مینویسد این برف و باران هنوز در افواه معروف به برف سرداری و بای سرداری است.
- ۴ - منظم ناصری جلد سوم صفحات ۲۲۳ و ۲۲۶

خان سردار خواهرابوینی محمد شاه را به زوجیت داشت و چون یکی از خواهراں اعیانی شاه غازی نین همسر میرزا محمد خان برادر اسالار بود شایعه ارتباط او با سران غائله خراسان ممکن است واقعیت داشته باشد کما اینکه در زمان محمد شاه هم بهمن میرزا برادر اعیانی او و رضاقلی خان اردلان والی کردستان که از طرف مادر نوه فتحعلی شاه بود و یکی از خواهراهای پشت و کالبدی محمد شاه را به جباله نکاح داشت بهمین جرم از کار برگزار شدند ۹ بطن قریب به یقین وساطت امیر کبیر از محمد حسن خان سردار در اوایل سلطنت ناصر الدین شاه و بعداً همراه بردن او با شاه به اصفهان که شرح هردو مطلب در بالا بنظر خوانندگان رسید از نظر حرم و اختیاط بوده و امیر با این تدبیر میخواسته استارت اقدامات احتمالی اور غیاب شاه جلوگیری بعمل آورد منتها در آن تاریخ مسئله ارتباط سردار و سالار به مرحله تحقیق و ثبوت نرسیده بوده و امیر سند قاطعی در این موضوع بدست نداشته است.

در زیر نویس صفحه ۱۴۶ متن دیوان طرب نوشته شده است که «حسن خان سردار ایروانی جد قهرمان میرزا برادری هم به نام حسین خان سردار داشت و داستان کرامت آمیزی درباره وی و مرحوم حاج محمد کریم خان کرمانی ما بین جماعت شیخیه معروف است. میگویند حاج میرزا آفاسی حکومت کرمان را به حسین خان سردار داد و او را محروم از مأموریت خواست که حاج محمد کریم خان رمیس طایفه شیخیه را بقتل برساند. اتفاقاً در کرمان پیش آمدی برای حسین خان روی داد که انجام آن مأموریت قهرآ دوسره روز به تأخیر افتاد در این اثنا روزی به گرمابه شد و در اثر افرط درخوردن میوه به قولنج شدید مبتلا گردید و درگذشت. میر غصیبی که همراه او بود این واقعه را مبینی بر کرامت حاج محمد کریم خان کرد و در جزو مریدان و پیروان خاص او گردید. میگویند که خود سرکار آقا (یعنی حاج محمد کریم خان) همه این وقایع را پیش بینی کرده بود. «متاسفانه» بیاند «محترم حسین خان سردار ایروانی و برادرش حسن خان ساری اصلاح را با محمد حسن خان سردار ایروانی خلط فرموده اند. در زمان محمد شاه به استناد کتب تاریخی خاصه «تاریخ مفصل کرمان» نوشته احمد علی خان وزیری و «فرماندهان کرمان»، تألیف شیخ یحیی احمدی کرمانی که هردو به اهتمام دوست فاضل بنرگوار آفای دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی با حواشی و تعبیقات مفید و محققانه به چاپ رسیده حاکمی به نام حسین خان سردار در کرمان حکومت نکرده است. مضافاً اینکه حسین خان سردار ایروانی و برادرش حسن خان ساری اصلاح از قاجارها مفروض بودند که مأمور ایروان شدند و بعد از عقد معاہدۀ نتگین ترکمن چای برای استقرار نظم خراسان مجدداً به مشهد مقدس رفتند و در ۱۲۴۵ بطهران احضار گردیدند، حسین خان

سردار باستناد صفحات ۲۵۶ و ۲۶۹ جلد اول تاریخ قاجاریه سپهر چاپ قائم مقامی با اینکه نو دسال از عمرش میگذشت حاکم فریدن و چهارمحال شد و پس از قلیل مدتی در حدود پنج سال قبل از فوت فتحعلی شاه چهره در نقاب خاک کشید . در این صورت داسفان مندرج در دیوان طرب مربوط به او نیست و ظاهراً این داستان پس از مرگ ناگهانی محمدحسن خان سردار ساخته و پرداخته شده است .

بی مناسبت نیست مذکور شویم که با غبه استان وابنیه مجاور این با غاز آثار محمد حسن خان ایروانی است که حاج علی خان اعتمادالسلطنه قاتل امیر کبیر آنجا را به هشت هزار تومان خریداری نمود و در ۱۲۸۰ در دونوبت یک بار سه دانک و دفعه دیگر دو دانک و نیم آن را نزد پاشاخان امین‌الملک گرداند . حاج علی خان در ۱۲۸۵ فوت کرد و در ۱۲۸۹ پاشاخان امین‌الملک پنج دانک و نیم به استان را که در رهن او بود به حاج میرزا حسین خان سپه‌سالار فرزینی (مشیر الدوله) فروخت . خریدار برخلاف قبالمهر شش دانک را متصرف شد و کاخ بهارستان و مسجد سپه‌سالار را بنادرد .

از محمد حسن خان سردار ایروانی پنج فرزند پسر باقی‌ماند به نام عبدالله خان و محمد خان و یوسف خان و ابوالفتح خان و عبدالحسین خان که بعد از فوت وی مورد تقدیر ناصر الدین شاه قرار گرفتند و با توجه به سوابق خدمت خود بدرایافت خلمت و مواجب نایل آمدند^۳ ابوالفتح خان در زمان حکومت مسعود میرزا ظل‌السلطان به ریاست قشون اصفهان منصوب گردید و ابتدا صارم‌الدوله و سپه‌سالار اعظم لقب گرفت . وی کسر امیل خان افتخار الدوله خواهر اعیانی ظل‌السلطان را که بعد لقب بانو عظیم به او داده شد به حبیله نکاح در آورد . ثمره این ازدواج چندین فرزند بود و یکی از پسرها به نام قهرمان میرزا با شوکت‌السلطنه دختر ظل‌السلطان ازدواج کرد و آقای ابوالفتح قهرمان (سردار اعظم فعلى) پسر قهرمان میرزا است

ضمن سطور بالا گفته شد که لسان‌الملک سپهر و رضاقلی خان هدایت مدعی هستند که در اثر اقدامات صدراعظم نوری بازم‌ماند گان محمدحسن خان سردار تحت الحمایگی روسیه صرف نظر کردند . این ادعا واقعیت ندارد و فرزندان و نوادگان خان با باخان سردار تازمانی که اوضاع مملکت‌حسین قلی خانی و بلبشو بود به پشتیبانی روسهای تزاری و بعنوان تحت الحمایگی به حقوق ملت‌ودولت ایران تجاوز میگردند و گاهی هم باین وسیله از تصریح دولتهای زور گوی خارجی مصون می‌مانند این مدعای شواهد بسیار دارد و ذیلاً به ذکر دو واقعه که یکی شاهد مدعای اول و دیگری گواه دومین مدعای است مبادرت میگردد . عبدالله مستوفی می‌گوید :

۱- تاریخ نوصفحات ۲۰۳ و ۲۸۷ و تاریخ قاجاریه جلد دوم صفحات ۱۹۸ تا ۲۰۰

۲- سیاستگران دوره قاجاریه نوشته خان ملک ساسانی صفحات ۹۳۹ و ۹۴۶

دولت انقلابی هیئت مدیره مالیاتی بروسایط نقلیه و تریاک و مشروبات الکلی و حق قبان وضع و بعدها مجلس هم آنها را تصویب کرده بود . اتباع خارجی میخواستند این مالیات را پردازند . پاره‌ای از ایرانی‌ها هم که من آنها را در هر طبقه‌ای که باشند نشگ جامعه میدانم برای عدم پرداخت این مالیات‌ها تشیبات عجیب و بعضی از آنها هم کالای خود را به اسم فقازیها و آنmod میکردند . برخی از درباره‌ای ساق و حتی شاهزادگان که در روزهای ورود مجاهدین به طهران از ترس جان خود بیرون همی از سفارت روس گرفته بودند حالاهم که تاحدی نظم عمومی برقرار شده و لامحاله کسی به آنها کاری نداشت بواسطه همان بیرونها میخواستند از کلیه مقررات دولتهای جدید طفه بروند .

مجلس مالیاتی برای نمک‌زار قرار یافتن یک قران برقرار کرده بود . گذشته از قاچاق‌چی‌های فقازی قاچاقچیهای داخلی هم با دادن حق العمل به فقازیها نمک‌های خود را به عنوان مال اتباع خارجی از ادائی مالیات معاف میکردند . کم کم عده‌ای از پرداخت‌مالیات‌های قدیمی هم استنکاف کرده هر جاملکی داشتند یک نفر سالدانه روس را محاله قراق ایرانی بغل مباشر خود انداخته مالیات خود رانی برد اختنند سهل است بوسیله سالدانه یا قزاقی که در اختیار شان بود از اجرای مالیات مشروع حکومت دردهات مجاور ولواینکه بر ضد آنها نیوشا مانع میشدند و باین کیفیت درس تمرد به اشخاص خالی‌الذهن میدادند ... پسر های صارم‌الدوله پسر خان بابا خان‌سردار که پسرهای با نوع‌عظمی و دخترزاده‌های ناصر الدین شاه بودند معلوم نبود به چه مناسب خود را وابسته‌رسوها کرده و در جامه کاران و رامین خود دوشه نفر قزاق گماشته از چهارای مادیانهای دولت در «لات» جنب‌این ده که همیشه مرتع مادیانهای دولت بود ممانعت میکردند و اگرایلختی چی بدینخت اشتباهه، یا از روی ناجاری از آن حدود میگذشت بوسیله قزان‌های خود اورا حبس کرده شلاق میزدند .

جامه کاران و رامین مملک در از نسبتاً کم عرضی است و نقشه آن به‌ماهی شباهت دارد . طرفین طولی آن که از شمال به‌جنوب ممتد است دو تا «لات» وجود دارد . این دو مجراء سایقاً بسترهایکی از شعب‌جاجرود بود و بعدها که رودخانه تغییر مسیر داد خالی‌ولات ماش و کف آن علف‌روگید و به صورت چمن در آمد و از اموال عمومی محسوب شد و تصرف دولت در آن بهمین واسطه بود . منتها پسرهای صارم‌الدوله میخواستند به زور سفارت روس این قاعده کلی و قانون عمومی را بهم بزنند و در مملک عمومی تصرف شخصی کنند . چراه بجهت اینکه این دو «لات» وصل به‌جامه کاران است^۱ .

داستانی را که شاهد مدعای دوم است از زبان خان ملک‌ساسانی بشنوید .

«یک روز اداره پلیس اسلامبول خبردار شد که حاج عبد‌الله خان پسر خان با باخان‌سردار در مراجعت از مکه به‌اسلامبول وارد شده است . شبانه‌ماهورین ضبطیه به خانه‌اش ریختند و اموالش را غارت کردند و خودش را هم چون در صدد دفاع برآمده بود به‌اداره پلیس بردند . فردا صبح ، خان ، که تبعه روس بود به سفارت روس شکایت کرد سه بروز ضمن اعتراف سخت تنبیه‌من تکمیل را تفاضا کرد و اسباب‌ها را هم پس گرفت .»^۲

۱ - منتظم ناصری جلد سوم صفحات ۲۴۶ و ۲۵۰

۲ - شرح زندگانی من جلد دوم صفحات ۴۳۶ و ۴۳۷

لازم است تذکر داده شود که نام «علی» در خانواده حسن علی خان نیای محمد حسن خان ایروانی دور میزد است چنانکه یکی از بنی اعمام محمد حسن خان سردار شیخعملی خان نام داشت و بقرار یکده در بالاگفته شد مدتنی نایب‌الحاکمه یزد بود یکی از برادران محمد حسن خان نیز علی قلی خان نام داشت که از شاگردانی دوره اول دارالفنون بود و بسال ۱۲۸۳ به سر هنگی فوج سمنان منصوب گردید و پس از مدتی در گذشت ۹ شرح حال علی خان و محمد علی خان و محبعلی خان پسرهای حسن علی خان نیز به ایجاز و اختصار ذیلا به نظر خوانندگان خواهد رسید. علی خان همان کسی است که دوماه قبل از فوت محمد شاه به سوابدید حاج میرزا آقاسی به سرداری کل عساکر ایران منصوب و به دریافت شمشیری که قبضه آن مرخص به الماس بود و نشانی مکلله به جواهر شاهوار مفتخر گردید و میرزا تقی خان که در آن تاریخ وزیر نظام بود به مبارکباد این منصب مجلس جشن باشکوهی در تبریز منعقد ساخت. علی خان پس از انتشار خبر فوت محمد شاه بیدرنگک از تبریز به زاغه ماکورفت و گوشة انزوا گزید.^۳

محمد علی خان ماکوئی که به نصرت الدوله ملقب بود در جنگهای هرات شرکت داشت و سپس در اوایل غایله خراسان و طبیان محمد حسن خان سالار مأمور کمک به حزم میرزا حشمت الدوله شد و بسال ۱۲۶۳ در قله بجنورد بقتل رسید و جنائزه‌وی برای دفن به مشهد مقدس منتقل گردید.^۴ محبعلی خان هم با اتفاق محمد علی خان و محمد خان برادران خود در جنگهای هرات شرکت داشت و در موقع محاصره آن شهر بسال ۱۲۵۵ دستش بضرب شمشیر معروض گشت و به درجه میرپنجی ارتقاء یافت.^۵ و در ۱۲۵۷ که شجاع الدوله لقب گرفته بود باشیش عراده توب و شف فوج سرباز به خوزستان رفت و به اردیو منوچهر خان معتمد الدوله گرجی پیوست. بعد بمعیت کلیعلی خان و چهار قلی خان هفت‌لنگ برای سربازگیری و وصول مالیات‌های عقب افتاده از فلاحیه عازم بختیاری شدواین مأموریت را بنحوی شایسته انجام داد و ضمن وصول مالیات‌های معوقه پنج‌ساله دوفوج سرباز نیز در محل بسیج گردید^۶ و چندی بعد به کرمانشاه رفت و به حکمرانی آنجا منصوب گردید خیر فوت محمد شاه و سقوط حاجی میرزا آقاسی که شایع گشت مردم کرمانشاه بر او شوریدند و وی اضطراراً روانه‌ماکوش شد. اما حوالی خمسه بهار دوی ناصر الدین شاه رسید و به چرم اینکه بدون اجازه محل مأموریت خود را ترک نموده است بازداشت و خلع درجه شد.^۷ در ۱۲۶۶ مورد عفو قرار گرفت و مجدداً به درجه میرپنجی مفتخر گردید^۸ و در ۱۲۶۹ که ناخوشی و با درمیان افراد قشون مقیم بیلاقات طهران بروز کرد از طرف شاه به احوال پرسی سربازان بیمار رفت^۹ و در ۱۲۷۱ زندگی را وداع گفت.^{۱۰}

۱ - یادبودهای سفارت استانبول نوشته خان ملک ساسانی صفحات ۲۵۹ و ۲۶۰

۲ - مرآت‌البلدان جلد دوم ص ۹۲ و جلد سوم ص ۶۳ ۳ - تاریخ قاجاریه جلد سوم ص ۲۶

۴ - ایضاً جلد دوم صفحات ۸۲ و ۱۸۸ و روضة الصفا جلد دهم ص ۳۲۸ و تاریخ نوی ص ۳۰۶ و منتظم ناصری جلد سوم ص ۱۹۳

۵ - تاریخ قاجاریه جلد دوم صفحات ۸۶ و ۸۸ و روضة الصفا جلد هم صفحات ۲۴۰ و ۲۴۹

۶ - تاریخ قاجاریه جلد دوم صفحات ۱۲۰ و ۱۲۲ و ۱۲۳

۷ - ایضاً جلد سوم صفحات ۱۵ و ۲۸ ۸ - ایضاً ص ۱۳۰ و منتظم ناصری جلد سوم ص ۲۰۴

۹ - مرآت‌البلدان جلد دوم ص ۱۳۲ ۱۰ - تاریخ قاجاریه جلد سوم ص ۲۳۸